

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, importer gazu do Republiki Czeskiej, kwestionuje pismo z dnia 12 czerwca 2009 r. adresowane przez Komisję do niemieckiego organu regulacji energetyki Bundesnetzagentur, w którym Komisja wzywa ten organ do zmiany niektórych aspektów odstępstwa przyznanego w odniesieniu do projektu gazociągu Ostseepipeline-Anbindungsleitung (zwanego dalej „OPAL”) na podstawie art. 22 dyrektywy 2003/55/WE⁽¹⁾. Skarżąca krytykuje to, że jeden z wymogów Komisji prowadzi do ograniczenia dostępu skarżącej do zdolności transportowych w punktach wyjścia OPAL w Republice Czeskiej bądź do uniemożliwienia jej tego dostępu.

Na poparcie skargi skarżąca twierdzi po pierwsze, że pozwana naruszyła przysługujące jej prawo do bycia wysłuchanym, gdyż nie dała jej możliwości do zajęcia stanowiska w kwestii ciężącego na niej wymogu przed jego nałożeniem.

Po drugie, skarżąca podnosi, że pozwana naruszyła jej prawo dostępu do akt, gdyż nie umożliwiła jej wglądu do akt postępowania.

Wreszcie skarżąca zarzuca pozwanej, że błędnie zastosowała art. 22 ust. 4 dyrektywy 2003/55/WE oraz naruszyła zasadę proporcjonalności, zasadę równości i obowiązek uzasadnienia (art. 253 WE).

(¹) Dyrektywa 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 98/30/WE (Dz.U. L 176, s. 57).

Skarga wniesiona w dniu 30 września 2009 r. — ERGO Versicherungsgruppe przeciwko OHIM — DeguDent (ERGO)

(Sprawa T-382/09)

(2009/C 297/34)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: ERGO Versicherungsgruppe AG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci V. von Bomhard, A. Renck, T. Dolde i J. Pause)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: DeguDent GmbH (Hanau/Moguncja, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego

(znaki towarowe i wzory) z dnia 23 lipca 2009 r. w sprawie R 44/2008-4;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania lub interwenienta w przypadku przystąpienia przez niego do postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „ERGO” dla towarów i usług z klas 1–45 (zgłoszenie nr 3 292 638)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: DeguDent GmbH

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny niemiecki znak towarowy nr 39 832 880 oraz wspólnotowy znak towarowy nr 1 064 674 „CERGO” dla towarów z klasy 10, przy czym sprzeciw został wniesiony jedynie wobec rejestracji dla towarów z klas 5 i 10

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

— naruszenie art. 42 ust. 5 zdanie pierwsze w związku z art. 64 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ Izba Odwoławcza nie w pełni rozstrzygnęła o przedmiocie postępowania odwoławczego;

— naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

(¹) Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 1 października 2009 r. — SKW Stahl-Metallurgie Holding i SKW Stahl-Metallurgie przeciwko Komisji

(Sprawa T-384/09)

(2009/C 297/35)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: SKW Stahl-Metallurgie Holding AG (Unterneukirchen, Niemcy) i SKW Stahl-Metallurgie GmbH (Unterneukirchen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Birnstiel, S. Janka i S. Dierckens)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżących;
- ewentualnie, dokonanie zmiany art. 2 zaskarżonej decyzji, w którym na skarżące nałożona została grzywna, polegającej na uchyleniu grzywny bądź przynajmniej na jej istotnym obniżeniu;
- obciążenie pozwanej jej własnymi kosztami i kosztami poniesionymi przez skarżące.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące kwestionują decyzję Komisji C(2009) 5791 wersja ostateczna z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie COMP/39.396 — Węgiel wapnia i odczynniki na bazie magnezu dla przemysłu stalowego i gazowego. W zaskarżonej decyzji na skarżące i inne przedsiębiorstwa nałożona została grzywna z powodu naruszenia art. 81 WE oraz art. 53 porozumienia EOG. Zdaniem Komisji skarżące uczestniczyły w jednolitym i ciągłym naruszeniu w sektorze węgla wapnia i magnezu na terenie EOG — z wyjątkiem Hiszpanii, Portugalii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa — które miało polegać na podziale rynku, uzgodnieniach w sprawie limitów, podziale klientów, ustalaniu cen i wymianie poufnych informacji handlowych o cenach, klientach i wolumenie sprzedaży.

Na poparcie skargi skarżące przytaczają sześć zarzutów.

Po pierwsze, pozwanej zarzuca się to, że naruszyła prawo do bycia wysłuchanym, gdyż nie umożliwiła skarżącym przedstawienia argumentów także ustnie podczas przesłuchania.

Po drugie, skarżące twierdzą, że Komisja błędnie zastosowała art. 81 ust. 1 WE. W związku z tym krytykują one to, że pozwana przypisała zachowanie spółki SKW Stahl-Metallurgie GmbH spółce SKW Stahl-Metallurgie Holding AG. Ponadto skarżące podnoszą, że wymagania stawiane w celu obalenia domniemania, iż spółka dominująca wywiera decydujący wpływ na spółkę zależną, są niemożliwe do spełnienia. Postępując w ten sposób, pozwana narusza — ich zdaniem — zasadę badania z urzędu.

Po trzecie, skarżące twierdzą, że Komisja naruszyła ciężący na niej zgodnie z art. 253 WE obowiązek uzasadnienia, ponieważ nie wyjaśniła, z jakiego powodu argumentacja skarżących nie jest wystarczająca do obalenia domniemania decydującego wpływu spółki SKW Stahl-Metallurgie Holding AG na spółkę SKW Stahl-Metallurgie GmbH.

Co więcej, skarżące krytykują to, że pozwana naruszyła pod wieloma względami zasadę równego traktowania w ramach obliczania kwoty grzywny.

Po piąte, skarżące utrzymują, że Komisja naruszyła art. 7 i 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003⁽¹⁾ oraz zasady proporcjonalności i legalności kar w ramach obliczania kwoty grzywny.

Wreszcie skarżące powołują się na naruszenie art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003, gdyż Komisja ustaliła wobec SKW

Stahl-Metallurgie GmbH grzywnę, której kwota przekracza 10 % obrotów tej spółki.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 5 października 2009 r. — Evonik Degussa i AlzChem Hart przeciwko Komisji

(Sprawa T-391/09)

(2009/C 297/36)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Evonik Degussa i AlzChem Hart (Troostberg, Niemcy) (przedstawiciele: C. Steinle, O. Andresen i I. Hermeneit, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 5791 wersja ostateczna z dnia 22 lipca 2009 r. (sprawa COMP/F/39.396 — węgiel wapnia i odczynniki na bazie magnezu przeznaczone dla sektora stalowego i gazowego) w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy skarżących;
- posiłkowo, obniżenie kwoty grzywny nałożonej na skarżące na mocy art. 2 lit. g) i h) tej decyzji;
- posiłkowo, na wypadek oddalenia pierwszego z żądań, zmiana art. 2 lit. g) i h) decyzji w ten sposób, aby spółkę SKW Stahl-Metallurgie GmbH uznać odpowiedzialną solidarnie za zapłatę całej kwoty grzywny nałożonej na skarżące;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji C(2009) 5791 wersja ostateczna z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie COMP/F/39.396 — węgiel wapnia i odczynniki na bazie magnezu przeznaczone dla sektora stalowego i gazowego. W zaskarżonej decyzji na skarżące i inne przedsiębiorstwa nałożono grzywnę za naruszenie art. 81 WE, a także art. 53 porozumienia EOG. Według Komisji skarżące uczestniczyły w popełnieniu jednego, ciągłego naruszenia prawa w sektorze węgla wapnia i magnezu na terenie EOG z wyjątkiem Hiszpanii, Portugalii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa, polegającego na podziale rynku, uzgadnianiu kwot, podziale klientów, ustalaniu cen oraz wymianie poufnych informacji handlowych dotyczących cen, klientów i wielkości sprzedaży.